

Kesä 7. p.

N° 6 Juokseva N° 10

1903.

"Pieninkin valo pimeydessä
saattaa rosvot hämmästyntään."

J.K.

Isäntä-vaikko ammattiyhdistys!

"Erhetykset kaikki kuka ymmärtää! Mutta anna heille anteeksi, sillä he ei tiedä, mitä he puhuvat!" Edellä olevat lauseet olen lainannut syystä, kuin en ole itseköytänyt käytännöllisempiä sanoja surkutelleni sitä tietämättömyyttä mikä ilmeni viimekuun molemmissa kokouksissa mitä Luokalammas-issa muodossa. Asia on vielä sitäkin painostavampi, kuin tietämättömyys loisti siltä taholta, jolta alii voinut toivoa vanhan tervoen järjin vakautunutta periaatetta, joka on kerätty kohottaa-aan huippuunsa ylös ruimaavin korkeuksiin. - ylös matalikosta!

Ehdellisessä kokouksessa minä kuulin sanottavan:

"Eihän tätä (seura) ole perustettu työmiesten seuraksi, kuin ei ole muuta kuin yksi työmie. Me toiset ollaan maanviljelijöitä."

Kuulen olevan tarpeksi selitetty mikä seura perustettiin, kuin vuitaan seuramme tään-
tojen s/ta. jossa m.m. sanotaan: "Ei seura ota mitään vakituista asiaa ohjelmaansa. Seuran tarkoitus on kuitenkin kannattaa kaikkia sellaisia kysymyksiä mitkä koskevat parannuksia nykyisessä yhteiskunnassa."

Jimmäärämme kai nyt mikä seura alkuun perustettiin?

Että, seurastamme alisi muka tullut ammattiyhdistys, on huikaa ymmärtämättömyysluut-

la ja vielä puhua jut-
kisesti ihmisten kuunt-
len, tuntuu sellainen kemaa.
jo hermoston heikkou-
detta joka olisi tapak-
tunut ainoastaan siinä
tapauksessa, jos olisi
ruoskinut aivojansa
ymmärtämään jätin,
joka on mahdollista
ymmärtää sellaisen, joka
on ammatilliselle liik-
keelle viedas, ettei tiedä
mikä on ammattiyh-
distys sisällöltään enen-
päähän sosialismikaan.
Me ollaan vielä yh-
tä kaukana Isäntä yh-
distyksestä ja ammatti-kuu-
nosta kuin jokin lak-
ko-aika uskonnonkies-
ta totuudesta. Jos me ai-
keen tahdomme ymmär-
tää seuramme tarkoi-
tuksen niin se on tyhy-
esti rauhoittu seuraava:
Kehitteä itseämme hen-
kisesti itse tietoisiksi.
Siinä kaikki!
J. O. P. la.
Kaikentlaisia huokauksia!!!
Uinu sa sydämme-
ni unta vaan!
Unelmien unta

urhojen maan.
Tarustojen polkua kuu-
kemaa.
Woinet sä uinua urho-
laan!
Jos Suomen maan
ma kaunolaan.
Katsoon yti mun äitini
maan.
Niin, kuuset vanhat ne
huulitaan:-
Kertoovi unta Suomeni-
maan!
Nukkuen vietit sä päi-
vät vaan!
Ollen poika ja lapsi maan.
Et' tullut sä kuusten kuis-
kintaan.
Sydäimme uinu unta vaan!-
Waik' kuuset kuinkakin
huulitaan!-
Päästänyt oisi huodon vaan:
Et' väistä pois sä Suomen
maa!
Munais Tarujen urholaa!-
Mut' syömmet uinu unta
vaan.
Huokuen lapsi Suomenmaan.
Ei vaipunut rantojen suudelmaan.
Ei koskien paukun huudelmaan.
Waan jättäen hanket pohjan maan.
Hohtaen lumi valkeuttaan.
Jätti se unelmiin Suo-
men maan!
Kansa lehtojen huokumaan
Kirji. William Koskinen.

Kirje Finburyistä.

"Siihen aikaan" kuin entineen viisas aji, "pahahenken" sikalaumaan oli se kauhistus erälle kansakunnalle. Ja se kansa ei ole syönyt siianlihaa siitä asti; kuuluu vanha tarina, jonka todensperäisyyttä minä en epäile. Mutta, että sana: "siihen aikaan," olisi vielä käglännössä, meidän aikanaamme, on kerrassa toinen juttu, vaikka siianlihaa ei jokin konkakunta söisikään, yksitijinä lukuun ottamatta.

Niin, nyt saarnataan: "rakkaat veljet" jonka tähden minäkin alan saarnata, eräänä kertana, eli silloin kuin Herran löiminnut henkisesti sokiaksi, ja joka vieläkin minun nimessäni kuuluu näin:

"Rakkaat veljet!" Ahneus aji sosialismin oppilaaseen henken joka oli erava muista sosialismin henkistä, lukuun ottamatta niitä henkiä jotka ovat näennäisesti sosialismia. Kun ahneus oli vallannut oppilaan pysäyttämällä aivoaparaatit itsenäisistä

toiminnasta alkoivat mestarit tutkia syitä Tuohon annettomuuteen. Ja katso, mitä he löysivät. Ensiksikin, ei sosialismi painanut enää sitä määrää kuin jokin vuosisitte. Ja syy painon vähehdelle oli se, mestarein arvosteluin mukaan, että pää on jäätynyt oppilaalta kuin se kerran on köykeisempi jalkojen sen seisovissa ja istuissa. Mutta, koska he löysivät hänen makaamassa oli pää painunut melki vaakasuoraan joten mestareille alkoi uusi ajatus olla varmempi ensimmäistä. Uusi ajatus oli, että kuuma ilmanala olisi, ehkä mahdollisesti, sulattanut jäissä olevan kourun. "Ja kuin vesi painoa enempi, kuin jää, olisi se ajatus oikeutettunakin, vain hetkeksi. Mutta he jatkoivat tutkimustansa, ja katso, vakain ajannperästä he huomaisivat, että ei pää ole jäissä eikä myös sulanut vedetkruksaan. — Kaan heidän unnet löytönsä taas todistivat, että se oli ainoastansa "likisatto-maisen leivän" kattoinen. Ja niin kuin he löytäneet olivat, niin he

myös uskoivat ja minä
muodoin lääkitys, tai
oikeammin, lääkkeitten
määräminen alkoi: Eräs
määräsi: liotettavaksi se ve-
dessa. Toinen tunnaili: veden
olevan liian laimeesta, lää-
kkeen tulee olla joltain vä-
kijuohta oinetta. Kolmas
arveli: oppilovan kuulu-
van aikoinansa raittiin-
piiriin. Ja, että se olisi vä-
riin käyttää väkijuohta
ainetta henkisen toimim-
nan elvyttämiseksi. Mutta,
minä totta kuin minä sa-
non teille, teidän tulee
käyttää lääkkeeksi eti-
kaa, koska kerran eti-
kalla kanan munakin poh-
miaa... "Sinäpä sen sanot"
sanoivat edelliset lääkkeen
määräajat ja he tyytettiin ilot-
la. "Mutta, eihän ihmien pää ole
kanan ^{munna!} Ensimmäiset tulevat
viimeiseksi ja viimeiset en-
simmäiseksi" kuului jokin
syvämieltesen ääni meo-
tarcin joukosta. Ja kaik-
ki kääntyivät äänen päin.
"Totisesti, totisesti: sanon minä
teille," jatkoi ääni "sunda ja
kliima taata auttaa kuin ker-
ran löytöimme on" likisattomai-
sen leivon "kattainen." "Ja ve-
si siihen yhdistettynä:" sä-

säesti jokin joukosta. Ja kat-
so innostus oli suuri ja se hy-
väksyttiin lääkkeeksi; lakunen
attamatta kahta, epätoi-
voista. -

Ja tapatuksi, että lääki-
tyks alkoi: Oppilas asetet-
tiin lääkitys alttarille. Tu-
kittiin suusta, korvista ja
sieramista sisään suudaa
ja taata, neuvon antajan
opettajana. "Mutta minä sanon
teille ettei joku synny ve-
destä ja henkestä ei hän
taida ihanne - vattakun-
taan sisälle tulla" sanoi
se joka vedestä mainitsi
edellä lääkityksen alkamista.
Opettaja joka pyöritti vik-
sejansa muistutti: "Alkua
minä tekkö" kuin minä teen.
Waan tehkää niin kuin
minä olen sanonut."

Yh, - yh - ätrith, ja, sun ja
nenä puhdistuivat
"Persaatkaat pois vanha trapa-
tis. Ja tehkää uusi toiki-
na" kuului apettavalla äänel-
lä varoitus lääkitsijöille. Ja
he tekivät niin kuin hä-
nellä käsketty oli.

Yörk, - yörk ja katso,
hämmentys oli suuri. Op-
pilas nousi istuakseen ja
kysyi:

"Kuka oli käskenyt ter-

vetä parantamaan? Ei Terwest valtakunnat käy väliensä.
Tarvitse parantajaa vaansai. Tarkoitin vaan, sana sataa
raat." Ja nyt alkoi appilaan Jos joku väittää että ei
innostuksen hetki ja hän me "opita mitään" on
nousi ylös lääkitys pöydälle yhtä hullua kuin sanoi-
seisomaan ja sanoi: "Olen- si että: ei ilmasta sisällä
käänt pois minun tyköni mitään ja kuitenkin an-
te kirotut, koska ette ole näitä kahlta loija hulluja.
minun isäntä valtani tuke- Opita me opimme on en-
ja!" "Ja niin kuin hän riksiikin, että: voimme pu-
heidän tulevan näki niin nastumatta lausua ulos
he myös pois menivät." ajatuksiamme. Toiseksi,
te minua? Hän rosvoa! - me esittää aatteitamme
Eikö minua nyt kukaan ym- niin, että saamme riite
mällä? Hän? - - - kannatusta jos ne kerran
Kaikista tästä toimintu- un jossakin määrin hyö-
tuani, uskallan vieläkin va- dytkisiä. Kolmanneksi: voi-
kunnuttua, olin aivan yksin me laatia ohjeita, alus-
ja seis pöytäillani, joka lukkia ja pönsia kysy-
muistuttu minulle paperi kau- myksillemme. Neljännek-
pua, yläkerässä lavallani ja si: emme vai suututella
tuijatin alakertaan jossa Jos emme saa kannatusta
ei ollut ketään. kypsymättömille kysymyk-
sillämme.

Ystävöni, ymmarratteko
te minua? Hän rosvoa! -
Eikö minua nyt kukaan ym-
mällä? Hän? - - -
Kaikista tästä toimintu-
tuani, uskallan vieläkin va-
kunnuttua, olin aivan yksin
ja seis pöytäillani, joka
muistuttu minulle paperi kau-
pua, yläkerässä lavallani ja
tuijatin alakertaan jossa
ei ollut ketään.

"Ihmisen pitää oleman
sodassa maanpäällä" sa-
noi, rantajälkeä kuin löi
naapuriansa korvalle. Hy-
vä! Kuin ihmisen kerran
täytyy olla sodassa päät-
tä maan niin eikö se ole
sitte ylös rakentavaista
että kehittyä käymään so-
tan. - En kuitenkaan tar-
koita sitä sataa jota

Vo, eikö tässä ole jo
hyvät asecet sanasataan?
Siinä on: rohkeutta, näkö-
kannanlaajennus, kykene-
väisyys asian ajoon ja lem-
peys vastoin käymisille.
Eikö ne tässä vielä kaikki,
vaan jätän kuitenkin sano-
matta siihen aikaan - an-
teeksi siihen asti kuin
joku tekee kysymyksiä.

x

"Yhdelle käy kuin toisellekin" sanoi "rantajätkä" kuin korvallaan sai ja siitä lainnan takasi antoi. Ja minä en hyvätkään takadokkani saa, paksuun pätkäni mahtumaan muuta kuin ne samat sanat. Siis "rantajätjän" kanssa yksi mieltä! "Ja yksimielisyys on voimmaa!"

Voiko eiköstä sitte meille alle käynyt samalla lailla kuin monelle muulle seuralle tai yhdistykselle ja aatteen raivaajalle? Onhan historiat täynnä kaikenlaisia kertomuksia milloin on mitään kansakuntaa, lahkokuntaa ja tieteellistä aatetta ahdistettu. Raamatun historiallinen osa kertoo miten erästä kansakuntaa ahdistettiin, juuri kuin he olivat saamaisillaan yhdessä itensä valmiiksi. Silloin heidät kuin he sidettiin rakensivat - raamattu - astui itse "pääjehun" alas ja kyivi heidät ympäröimään maan kuin akarat tuu-

leen. Ja Paapelin kappitus oli valmis.

Edellinen on tosin, vähän liian vanha uskotavaksi, mutta, kerron tuoreemman asian joka on seuraava:

"Asiain edustus seura Erakolta" on siis kielletty kokoushuone sen yksinkertaisen syyn tähden, että se on tunnustanut "sosialismisia" periaatteita, eikä ole hyväksynyt "Isäntäyhdistys" aatetta.

Meille on käynyt samalla lailla kuin edeltäjillemmekin!

x

Lopuksi olkoon mainittu, että ostakaavainnoastaan niitten työvoimmiä jotka ilmoittavat lehdessämme. Ja taas, myytkää ainoastaan niille työvoimmiemme jotka ilmoittavat lehdessämme. Sitten aattemme sa suuremman jalan siinä ja lehti kannattaa astui itse itsensä toivoa.

Ystävänne
Tolonen.

Ehdotuksia -

Vuosi kokoukseen.

Nyt kuin „Asiain edustus seura Brakko” pitää vuosikokouksensa ennentkuin „Orpo” lehti ilmestyy ensikerran tämän numeron jälkeen varsinaisessa poliittisessa muodossa, niin luulen olevan paikallaan, jos teen muutamia ehdotuksia tulevan vuoden toiminnan suhteen.

Kuin me ollaan jo siitä selvillä, että terveellinen hyvin vointi asiain menestykselle riippuu kunnollisesta johdonmuksunnudesta niin on turhaa puhua johdon tarpeellisuudesta mitään. Mutta, että johto olisi hyvän ja terveellisen katsantokannan kanssa sopuisuudessa on tarpeellista olla selvillä siitä mikälainen johdon tulee olla. Että, meillä osattaisiin oikeaan johdon, se on johtokunnan, valinnassa ensi vuosikaudelle eli toisin sanoen hallintokaudelle niin ei ole väkähäistä mieltä

keta kukaan halua seuramme edistymistä valvomaan.

Suotakoon kuitenkin, minun tehdä ehdotuksia seuraavasti:

Johtokuntaan puheenjohtajaksi entisen puheenjohtajan Ch. E. Lundan.

Työtaikiryhtiksi Liinas R. Nystromin.

Rahastonhoitajaksi Edvard Wirén.

Huivitoimikuntaan, jonka uudesta muodostamista minä myös sydämnestäni toivon tapahtuvaksi vuoskokouksessa panen puolestani ehdokkaaksi: rouvat Koivunen ja Makkonen, sekä Herrat Wirén John Koskamaa ja Nystrom

Suomen lehden Toimitukseen toivoin myös uudet henkilöt jotka olisi saatavat tarvokkaat henkilöt pitää yllä kirjallisuuden ja runouden tuulahdusta. Siihen toimeen on meillä vastaisiksi sopivat henkilöt nimittäin: William Koskisen

Matti Hannus ja J. Koivunen.

Tilintarkastajaksi:
Aunko Koskinen ja John
Kotkamaa varalta: John
Makkonen ja Kesto.

Minä olen, tulisi
vuorotellen olemaan ne
tehtävät jotka on vai-
keempia suorittaa niin-
kuin lehden toimittus
ja huvitoimikunnan teh-
tävät.

Lopuksi pyydän yleis-
tä huomiota ja sitte yleis-
tä kannatusta edotus-
sitteni.

J. O. Peurata.

Elämän sankari.

Kenen on tuo pieni
poika,

joka tihkä hitaasti
vaelttaa?

Kenen on tuo mie-
rolainen,
joka on noin ryg-
syinen?

Kenen on tuo Takki,
pojan yhti,

joka on noin väljä?
Kenen housut ja kengät,
jotka on noin avarat?

Mies, pieni matkamies,
On elämän sankari myös!
Hän on yleis solunsiuri.
Hän on ihmiskunnan juuri.

Mierolainen kulkee yhti,
Polkua kurjaa, köyhtää.
Ken astelis samaa tieta,
Mierolainen kynnisi jälkiä?

Mierolainen raukka, poikkes
taloon.
Hallannut on pojan synkkä
pelko!

Josko Jäiväinen taatto,
Hyvän mielen talonhaltiulle
anto!

Pelko turkaa hirsi voim,
Talon koira haukkuu voim.
"Minut pirstaleiksi josta,
repiin." Minä hän ajattelen.

"Ihmiset ovat julmia!
Kuolema hirmuinen! Woi
surkia!"

Jos tuo koira oisi kah-
leissa...!
Minä olisi pelastus toivona!

Woi kuin palelee jalka!
Sydämmeni itkee, huokaa!
Luojaani! Pelosta minua!"
Minä vaikaroi mierolan
poika...
Teofilius.

Kokouksessa.

Olin pukeutunut parhaaseen mitä minulla oli se todisti että ta-
pahtuu josakin mutta jo-
ka Annalialle oli selit-
tämätöntä sillä minä en
ollut hänelle ilmoittanut
edellä, että aijon lähtea
kokoukseen Etukylälle.

"No mihin sinä nyt ai-
jat lähtea kun rippivaat
teri päälle olet tällännyt?"
Kysyi Annalialla.

"Kokoukseen Etuky-
lälle, vaikka ei ~~aitkaan~~
kaikkia tarvitseisi tie-
tää missä meikat käy-
vät."

"Onko siellä raamatun
selitys kokous vai mikä?"

"Ei, joku muu kokous."
en osannut paremmin se-
littää sillä minä en
ollut ennen käynyt muis-
sa kun kirkkokokoukses-
sa johon oli haastettu
syytä kun en ollut käy-
nyt pitkiin aikoihin
kirkoreilla. Ei Annalialla
kyseltyt myöskään enem-
pi, sillä, hän vanhastaan
tiesi, että en kärsi monia
kysymyksiä.

Pydänmaalla kun

asuin en ollut tottunut
olemaan kokouksissa

Tosin olin kuullut lat-
veha kun Piräskyläläiset
kovi heinäsiä-, että on
perustettu yhdistys jossa
herrat saavat noikkallensa,
ja vielä enempi sellai-
set jotka tulevat itse-
änsä säntämieheksi ja
eivät silti ole. Jot.

mielistyin kun kuulin,
että sellainen yhdistys
on olemassa. Minulla-
kin oli jotain sanotta-

vaa herraista, sillä oli-
han minua keitetty pois
Tarpastani häitä kun
en ollut viime vuonna
työhön kykenevä sai-

rauden takia. Luuli-
vat, että Tarppa ei tu-

le asutuksi. Ja sii-
tähän on muuta sa-
mottavaa kun joku
kekkula oli käynyt
vaivavaihto lautta-
kunnan esimiehelle
kertomassa, "Että, ei se
larvitse apua silläkään
on hevonen ja lehmä.
Lehmä Tosin oli minun,
mutta, hevonen oli vaan
minun nimesiäni, se oli
toisten rahviltta os-
tettu. Siksi, kekkulaksi

minä luulen sitä etu- ja samalla pyysi listan
kylän „Tuo finkeriä.“ Toiselta mieheltä ja veti
Koska kuulin, että hän siihen viivan ja kaksi mun.
palkinnoksi olisi saanut Ta merkkiä sitä en enrik-
itse avustusta. Eiköhän si huomannut mitä se
sekin voisi ottaa Työs- merkittävää jällestäpöin
Tään maksua että eläi- olen kuullut, että hän ei
si siltä eikä tukkisi maksanutkaan sitä kah-
kärsänsä joka paikkaan. Ta ja puolta siltäinkin

Kokouksen avaisi Jokin minkä hän ennen siok-
joukosta, kuulin, että rissaan oli luovannut ja si-
hän oli seurauksen vakituis- tä, että yhdistys oli joutu-
nen puheenjohtaja ja out ilman huoneita kun
kehoitti valitsemaan ko- ei jollenkään ollut myönnö-
kousta varten puheenjoh- ty isännän arvoa. Puna
tajan. Kun se oli valittu kohassa ne ovat siellä yh-
ja myöskin kirjuri alkoi distykseissä väärässä kan-
kokous. Heti ajoin sanoa ei anneta miehelle isän-
sanottavani että olisiin nan nimeä. Jos ne tekisi-
joutunut Takarin läh- väät ehdotuksen: että sit-
töön, siltä oli matkapiit- tä mieheltä otetaan pois
kä kotio. Keskustelu oli entinen nimi ja annetaan
tiukka asiasta joita mi. tilalle: Isäntä niin luu-
na en ymmärtänyt. Toimi- len, että yhdistys saisi
tus oli minulle kuitenkin jälkeen huoneet.

kin hauskaa kun en ot- Monta muuta kohtaa
lut sellaiseen ennen tot- kokouksessa oli joita minä
tunut. Minun asiansi ihailin, sillä minä en kuiten-
jais sanomatta siltä en kaan Tykännyt, että joku
saanut sitä rohkeutta istais minun lakkini päälle
päälleni ja onhan sitä ja särkei lakeerinohkaisen
aikaa Toistenkin lipun lakistomi. Toisin, että

Oli sitä kotiin saavut- jokainen istuisi oman lak-
tua kertomista eukolle kinsa päälle.
kuinka yksi mies sano- Pötkyä söin myöskin vähän
erkanevansa yhdistyksestä riijakei, sillä en rohennut

polttaa keuru rouheita kun
oli lojari sisässä.

Shutar fusin Linnus.

Katsaus maalimatte.

Nyt kun englantti oli saanut
rosvous poliittikkansa köy-
tävöön Transvaalissa murhaten
rauhasta kansaa, joka vuosi
kymmenien kuluessa oli lait-
tanut kodin afrikan met-
siin aikoen siinä viettää
vanhuutensa elämän illta.
puolen leväten ponnistuk-
sista mitä heillä on ollut
peräatessaan maat viljaviksi
vainioiksi, mutta, niin ei sat-
lineet tehdä rosvoeksen
ystävät. Mitättömän kultan
takia joutu: maa teurastus-
tanteeksi. Rosvat kultan
kukossa veivät vaimot, lop-
set koleera vankeilvetrin kuo-
lemaan. Mutta, siinä ei kyt-
likei; ahnaat rahamiehet
eivät näytäkään vielä tyh-
tyvän.

Nyt on tullut loki eh-
dotus Englannin parlamen-
tiin. Chamberlainin toinen
la, että: Transvaalissa köy-
tettiin ainoastaan mus-
tia kauras töissä ja mui-
na asujamina, sillä englan-
tilaiset työmiehet ei ole

suostuva. Ei voitaisi sitä
niin kiristää kuin mustia.
Tällä tavalla hommailevat
rosvopolitiikkoihissiat kan-
sansa hyväksi. Se nätkä jout

joukko joka kovaan päivän päi-
vällä Lontoon kaduilla tyh-
tyy asetun rukkivan voim-
man alla. Olla tygtyväinen
moiseen menetteleyn.

Ehdotusta ovat jotkut vas-
tustaneet, lopuksi voi otak-
sua kuitenkin, että eh-
dotus tulee hyväksyttävä.

x

Englanti, joka ei ole hä-
vittämyydessä jallelle jäänyt
sotamalla työstä, kikkoi-
levia niin sitä ei myöskään
näy leikvan Hottanti.

Rahamiehet Hottannissa
ovat saaneet, että: lakitus on
hyväksynyt lain jossa kiel-
letään yhdistys vapaus. Mi-
at työläiset päättivät la-
kolla sellasen lain pois-
taa, mutta, aluksi kättä-
tiin lakon ei tuovan toi-

vottua tulosta ja siksi päät-
tivät luopua lakosta tais-
taiseksi. Jällestä kuitenkin
näyttää, että lakkoliike
kaivaa ja saattaa keitua yhti-
nen lakkosyytä kun ei
kaikeiä mitä jotka aluk-
si ottivat osaa lakkoon

otettu työhön. Lakkolaiset
varoittavat, että, ei pitäisi
mähustaa rautateilla syystä
kun palveliakunta on
akkinäistä, rautatietolaiset
ovat lakossa.

x

Syngyirmaassamme ei näy-
tä olevan rosvoisuus politi-
kassa. sulkopuolella. Venäläi-
nen julistus on hiljakkoin
saapunut jossa annetaan
kenraali kuvernööri it-
senäinen päättämisen vat-
ta monissa tärkeissä asi-
oissa kolmeksi vuodek-
si niinkuin:

- a) ryhtymään Toimeen
hotellien kirjavarastojen
ja kirjakauppojen sekä
yleensä kauppa - teollisuus-
laitosten sulkemiseksi
määräajaksi;
b) kieltämään kaikenlai-
set yleiset ja yksityiset
kokoukset;
c) hajvittamaan yksityisiä
yhdistyksiä ja niiden haara-
osastoja;
d) kieltämään henkilöitä
jotka kenraalikuvernööri kat-
soo vahingollisiksi valtiol-
liseen järjestykseen. "
Monia muita ukasasia on
saapunut. Edellä oleva jo-
kyllin Todistaa, että

Suomen kansa on koikon
minettänyt mitä se on tottu-
nut pitämään pyhäinä. Tällai-
set iskut vaikuttavat, että kon-
rassa yhä kasvaa sirtymisen
halu...

x

Australiassakin on raha-
miesten vehkeily ollut huo-
mattavissa, viimeiseksi Wikto-
riassa.

Linus R. Nyström

Huomautuksia.

Asian Edustus seura seuran
vuorikokous pidetään 24 p:
nä kesäkuuta 1903.

Johtokunta.

Ilmoituksia.

Täten pyydan sulkeutua arvo-
sain "Farmarein" suosioon.

Koikkia maanviljelykseen kuu-
luvia toita ottaa tehokasosa
joko urakalla eli päivittäin. Ei
kuitenkaan polkuhinnasta.

Linus R. Nyström.

Kannon Työmies saa hyvä
palkaista työtä, nyt heti.

Lähemmin

J. O. Teurala.

Prässi Topa-
ukeria kaato
mustetta lehdelle.
me L. R. N.

Finburgissa Orpo
lehden toimittus/1903. 7/11

102